

Brussel, 19 juni 2025
(OR. en)

Interinstitutioneel dossier:
2024/0068 (COD)

10570/25
ADD 2

SOC 443
EMPL 304
ECOFIN 849
EDUC 275
JEUN 164
CODEC 859
IA 75

RESULTAAT BESPREKINGEN

van:	het secretariaat-generaal van de Raad
aan:	de delegaties
nr. vorig doc.:	9936/25
Betreft:	Voorstel voor een RICHTLIJN VAN HET EUROPEES PARLEMENT EN DE RAAD betreffende de verbetering en handhaving van de arbeidsomstandigheden voor stagiairs en de bestrijding van reguliere arbeidsverhoudingen die als stages worden verhuld ("richtlijn inzake stages") - <i>Algemene oriëntatie</i> - <i>Verklaring van de Estse delegatie</i>

In de bijlage vinden de delegaties een verklaring van de Estse delegatie betreffende het bovengenoemde voorstel.

Verklaring van Estland**Richtlijn betreffende de verbetering en handhaving van de arbeidsomstandigheden voor stagiairs en de bestrijding van reguliere arbeidsverhoudingen die als stages worden verhuld (“richtlijn inzake stages”)**

Estland steunt het algemene doel van de richtlijn inzake stages om de kwaliteit van en de toegang tot stages te verbeteren. Wij zijn echter bezorgd over de twijfelachtige meerwaarde van de richtlijn inzake stages en over de extra administratieve lasten.

De richtlijn kan werkgevers aanmoedigen om stages aan te bieden ten koste van arbeidsverhoudingen en de toegang tot stages voor jongeren te beperken. Het Estse rechtstelsel erkent stagiairs die onder een arbeidsovereenkomst werken niet als zodanig. Dergelijke stagiairs worden gedefinieerd als werknemers met volledige arbeidsrechten. Estland is dan ook van mening dat de richtlijn de situatie van stagiairs eigenlijk niet verbetert. Integendeel, de richtlijn zou ertoe kunnen aanmoedigen stagiairs minder gunstig te behandelen dan werknemers.

Voorts maakt Estland zich nog steeds zorgen over de juridische duidelijkheid van artikel 8 van de richtlijn met betrekking tot de rol van werknemersvertegenwoordigers in de gerechtelijke procedure. Volgens de tekst van artikel 8 moeten de lidstaten ervoor zorgen dat er twee verschillende situaties in acht worden genomen. De lidstaten zorgen ervoor dat werknemers-vertegenwoordigers:

- 1) [...] een gerechtelijke of administratieve procedure *kunnen inleiden* om de uit deze richtlijn voortvloeiende rechten en verplichtingen af te dwingen;
en
- 2) [...] namens of ter ondersteuning van een of meerdere stagiairs *kunnen optreden* in geval van schending van de uit deze richtlijn voortvloeiende rechten en verplichtingen [...].

Wij hebben begrepen dat de tweede situatie ([...] *namens of ter ondersteuning van een stagiair kunnen optreden*) verwijst naar vertegenwoordiging of advies in gerechtelijke procedures (over het gebruik van de zinsnede *ter ondersteuning van* is onderhandeld in het kader van civielrechtelijke instrumenten, zoals de anti-SLAPP-richtlijn). Het is ons echter niet duidelijk wat de eerste situatie betekent als dit geen vertegenwoordiging of advies in gerechtelijke procedures betekent en als een afzonderlijke verplichting is geregeld.

Volgens de formulering van de bepaling moet de lidstaat ervoor zorgen dat werknemers-vertegenwoordigers die niet optreden als vertegenwoordiger of adviseur in gerechtelijke procedures, aan gerechtelijke procedures kunnen deelnemen. Het Estse burgerlijk procesrecht voorziet niet in een dergelijke mogelijkheid, en een dergelijke nieuwe sectorspecifieke verplichting zou afbreuk doen aan de procedurele autonomie van een lidstaat, wat niet het doel van het Unierecht kan zijn.

Tijdens de onderhandelingen in de Raad van de Europese Unie hebben wij om opheldering gevraagd over wat moet worden verstaan onder “[...] *een gerechtelijke [...] procedure kunnen inleiden om de uit deze richtlijn voortvloeiende rechten en verplichtingen af te dwingen*”, indien dit iets anders is dan vertegenwoordiging of advies in gerechtelijke procedures; wij hebben voorstellen gedaan voor de formulering van artikel 8 en een voorstel voor de formulering van de overweging.

Wij hebben de Commissie zo begrepen dat de lidstaten hun burgerlijk procesrecht niet hoeven te wijzigen om te voldoen aan de eerste situatie die is bedoeld in artikel 8 (*De lidstaten zorgen ervoor dat de werknemersvertegenwoordigers [...] een gerechtelijke of administratieve procedure kunnen inleiden om de uit deze richtlijn voortvloeiende rechten en verplichtingen af te dwingen*).

Aangezien de tekst van de richtlijn ruimte laat voor een andere interpretatie, merken wij op dat Estland de eerste in artikel 8 geregelde situatie zo interpreteert dat het zijn procesrecht niet hoeft te wijzigen om aan de vereisten van artikel 8 te voldoen. Het zou voldoende zijn dat de stagiair volgens het Estse procesrecht een beroep kan doen op werknemersvertegenwoordigers als vertegenwoordiger of adviseur in gerechtelijke procedures (de tweede situatie in artikel 8).

Op basis van het bovenstaande kan Estland de richtlijn niet steunen.
